

KER SEM ŽENSKA

Zakaj obstajam?

Zakaj obstajam,

če me življenje nikoli ni maralo.

Ljudje so me zaničevali,

imeli za manj vredno.

Živela sem v svetu,

kjer sem bila nič.

Bila sem krhka kakor veja,

ki jo z lahkoto prelomiš na pol.

Bila sem šibka,

zato so z mano počeli,

kar so želeli.

Moje besede in moj glas

niso obstajali,

bila sem nevidna.

Nisem imela pravice,

zato nisem imela svobode.

Začela sem jim verjeti.

Začela sem jim verjeti,

da sem manjvredna,

da sem šibka,

da sem ... nič.

Bolelo je.

Še vedno boli.

Toliko let je minilo,

A še vedno boli.

Še vedno sem nič.

Še vedno živim v družbi,

kjer sem velikokrat nič.

Še vedno manjvredna,

čeprav sem človek kakor vsi.

Ponekod sem nič,

povsod sem manj.

Povsod sem najlažja žrtev,

povsod sem plen.

A to ti misliš.

Ti misliš, da sem šibka,

ti misliš, da sem manjvredna.

Ti misliš, da lahko z mano počneš,

kar želiš.

Motiš se.

Pa še kako se motiš.

Nisem manj vredna

in nikoli nisem bila šibka.

Lahko si me zlomil na zunaj,

a nikoli odznotraj.

Kako to vem?

Ker nisem nikoli obupala.

Vedno sem se borila.

Ni bilo pomembno, da si me zlomil,

me ponižal, mi vzel pravice,

mi vzel moj glas.

Ni bilo pomembno,

ker sem se samo še bolj borila.

Bolj trudila.

In se bolj izkazovala in dokazovala,

da nisem manj vredna.

Zakaj?

Ker sem ženska.

Tjaša Vivod, 1. b, Srednja šola Slovenska Bistrica